

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **K. V.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Petrem Janem Bakešem, advokátem,
sídlem U Olší 280, 277 31 Velký Borek,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2022,
č. j. KUUK/183481/2022/DS/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 2. 1. 2023,
č. j. KUUK/000461/2023/DS/Hac,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 12. 2022, č. j. KUUK/183481/2022/DS/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 2. 1. 2023, č. j. KUUK/000461/2023/DS/Hac, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 12. 2022, č. j. KUUK/183481/2022/DS/Hac,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ve znění opravného rozhodnutí ze dne 2. 1. 2023, č. j. KUUK/000461/2023/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru SE – oddělení registru řidičů, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 11. 2022, č. j. MELT/84716/2022/BEM-7. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím podle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), zadržel žalobci řidičský průkaz č. EN 175008, vydaný Magistrátem města Teplice dne 7. 8. 2019, do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 3. 11. 2022 v 23:00 hodin, v Litvínově v ulici Podkrušnohorská směrem k Lomu, řídil osobní vozidlo tovární značky Škoda Superb, registrační značky X, a přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu se odmítl podrobit orientačnímu i odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil též rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby vytkl žalovanému, že pro důvody jeho rozhodnutí není možné nalézt odpovídající oporu ve spisovém materiálu. Dle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu vydaném dne 3. 11. 2022 Policií České republiky, dopravní inspektorát Most, je uvedeno místo, datum a čas kontroly, typ automobilu včetně registrační značky a důvod zadržení řidičského průkazu, a to odmítnutí dechové zkoušky přístrojem Dräger. Takovéto tvrzení žalovaného je dle žalobce v rozporu s realitou, neboť na Potvrzení o zadržení řidičského průkazu absentují informace o místě, datu a času kontroly, typu automobilu a registrační značce, když v potvrzení je uvedeno pouze odmítnutí dechové zkoušky přístrojem Dräger. Dle žalobce za daných okolností žalovaný nesprávně a nepřiléhavě podřadil skutkové důvody pod důvody zadržení řidičského průkazu podle § 118b odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu.
3. Žalobce upozornil, že již v podaném odvolání ze dne 25. 11. 2022 namítal nesprávnou subsumpci důvodů zadržení řidičského průkazu pod důvody podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu, kdy v odvolání argumentoval, že odmítnutí dechové zkoušky přístrojem Dräger nenaplnuje zmíněný důvod, a tedy k zadržení řidičského průkazu došlo z jiných než zákonných důvodů, a že policisté v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu neuvedli žádná relevantní skutková tvrzení, která by zakládala naplnění hmotněprávního důvodu pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Dle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož se žalovaný s argumentací žalobce uvedenou v odvolání v zásadě vůbec nevyrovnal, a zůstal tak žalobci dlužen rozumné a korektní vysvětlení, proč s odvoláním neuspěl.
4. Žalobce dále konstatoval, že zákonodárce v § 118a odst. 1 pod písmeny a) až h) zákona o silničním provozu taxativně vymezil důvody, pro které lze zabránit v jízdě, resp. zadržet řidičský průkaz. Odmítnutí podrobit se dechové zkoušce dle žalobce tímto důvodem zcela jistě není. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nemohou dle žalobce libovolně rozšiřovat důvody pro zadržení řidičského průkazu ani jakkoliv důvody kreativně dotvářet, a to v rozporu s důvody, které výslovně uvedli policisté v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Z Potvrzení o zadržení řidičského průkazu není zřejmé, že by se žalobce odmítl přes výzvu policistů podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu, jak má na mysli

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonodárce v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Žalobce spatřuje v jednání žalovaného zcela přepjaté pojmání a vykládání práva a nepřípustnou libovůli.

Vyjádrění žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K žalobní námitce, že v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu je uvedeno místo, datum a čas kontroly, typ automobilu včetně registrační značky, ačkoli tomu tak není, žalovaný uvedl, že když v napadeném rozhodnutí uváděl, že zmíněné informace jsou obsaženy v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu, tak vycházel nejen ze zmíněného potvrzení, nýbrž i ze záznamu k tomuto potvrzení přiloženému, kde zmíněné informace byly uvedeny. Skutečnost, že zmíněné informace nebyly uvedeny přímo v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu, jak to uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, nemá dle žalovaného dopad na zákonnost rozhodnutí.
6. Dle žalovaného plyne z napadeného rozhodnutí jednoznačný závěr, že se žalobce odmítl podrobit orientační dechové zkoušce a následně se odmítl podrobit odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, což bylo v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Ohledně povinnosti žalobce podrobit se odbornému lékařskému vyšetření na zjištění alkoholu žalovaný poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, dle kterého odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna podrobit se na výzvu osoba, která odmítla orientační vyšetření.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Soud podotýká, že z poznámky k uvedenému ustanovení plyne, že oním zvláštním právním předpisem je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek“).

11. Podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. V § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu je uveden důvod, že se řidič přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.
12. Podle § 2 písm. m) zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek se pro účely tohoto zákona rozumí orientačním vyšetřením dechová zkouška nebo vyšetření slin nebo steru z kůže nebo sliznic, včetně jejich odběru, za účelem zjištění obsahu alkoholu nebo jiné návykové látky v těle.
13. Podle § 2 písm. n) zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek se pro účely tohoto zákona rozumí odborným lékařským vyšetřením cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu.
14. Orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření je upraveno v § 20 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, přičemž podle § 20 odst. 2 platí, že v případě, kdy povinná osoba odmítne orientační vyšetření, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud v takovém případě povinná osoba odmítne i odborné lékařské vyšetření, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
15. Soud se předně zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobce v odvolání, že odmítnutí dechové zkoušky přístrojem Dräger není zákonným důvodem pro zadržení řidičského průkazu žalobce.
16. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce v odvolání ze dne 25. 11. 2022 skutečně namítal, že odmítnutí provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger není zákonným důvodem pro zadržení řidičského průkazu, k čemuž poukazoval na právní úpravu i judikaturu, ze které dovozoval, že teprve odmítnutí odborného lékařského vyšetření je zákonným důvodem pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí ve vztahu k uplatněné odvolací námitce uvedl, že odmítnutí dechové zkoušky přístrojem Dräger vyplývající z Potvrzení o zadržení řidičského průkazu je důvodem pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Na stranách 2 a 3 napadeného rozhodnutí však zároveň žalovaný dospěl k závěru, že se žalobce „odmítl podrobit orientační dechové zkoušce a následně odmítl podrobit se odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, za zjištěním, zda není ovlivněn alkoholem, což bylo v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.“ Soud přisvědčuje žalobci, že z napadeného rozhodnutí není zcela jasné, zda dle názoru žalovaného by k zadržení řidičského průkazu žalobce bylo postačující odmítnutí dechové zkoušky. Příslušnou argumentací žalobce v odvolání, ve které žalobce dovozoval, že k zadržení řidičského průkazu nepostačuje odmítnutí dechové zkoušky, nýbrž je třeba, aby zároveň bylo odmítnuto i odborné lékařské vyšetření, se žalovaný podrobněji nezabýval. To je však důsledkem skutečnosti, že žalovaný dovedl v napadeném rozhodnutí, že žalobce odmítl nejen dechovou zkoušku, nýbrž i odborné lékařské vyšetření. Ke stejnému závěru o odmítnutí dechové zkoušky i odborného lékařského vyšetření dospěl již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí. Pro účely rozhodnutí žalovaného tudíž nebylo potřebné, aby posuzoval, zda by teoreticky samotné odmítnutí dechové zkoušky žalobcem postačovalo. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k zadržení řidičského průkazu, jelikož žalovaný vycházel ze skutkového stavu, že žalobce odmítl nejen dechovou zkoušku, nýbrž i odborné lékařské vyšetření. Soud proto neshledal žalobní námitku důvodnou.

17. K žalobcem namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal s žalobcovou odvolací argumentací, že v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu neuvedli policisté žádná relevantní skutková tvrzení, která by zakládala naplnění hmotněprávního důvodu pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu, soud uvádí, že přisvědčuje žalobci, že žalovaný nesprávně na straně 2 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*v potvrzení o zadržení řidičského průkazu je také uvedeno místo kontroly, datum a čas, typ automobilu včetně registrační značky, důvod zadržení a to odmítnutí dechové zkoušky po dopravní nehodě měřícím přístrojem Dräger 2.*“ V Potvrzení o zadržení řidičského průkazu je totiž kromě osobních údajů žalobce uvedeno pouze, že „*řidič po dopravní nehodě odmítl dechovou zkoušku přístrojem Dräger*“. V zájmu přesnosti soud uvádí, že ve zmíněném potvrzení je uveden přístroj Dräger, nikoli Dräger 2, jak uváděl nesprávně žalovaný v napadeném rozhodnutí. Informace o místě, datu a času kontroly, typu automobilu a registrační značce nejsou ve zmíněném potvrzení uvedeny. Tuto skutečnost vysvětlil žalovaný ve vyjádření k žalobě tím, že uvedené informace nejsou obsaženy přímo v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu, nýbrž v příloženém záznamu. Soud shledal, že oním příloženým záznamem je oznámení policejního orgánu (Dopravní inspektorát Most) ze dne 4. 11. 2022, č. j. KRPU-199844-8/PŘ-2022-040806-TS, o zadržení řidičského průkazu žalobce, adresované správnímu orgánu I. stupně. V tomto oznámení jsou uvedeny bližší informace ohledně skutku, mimo jiné o místě, datu a času kontroly, typu vozidla včetně registrační značky. Dle názoru soudu popsaná nepřesnost žalovaného nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, pročež soud neshledal námitku důvodnou.
18. Dále se soud zabýval žalobní námitkou, dle které skutková zjištění žalovaného nemají oporu ve správním spise. Již výše se soud vyjádřil k tomu, že informace o místě, datu a čase kontroly a typu vozidla včetně registrační značky byly obsaženy v oznámení policejního orgánu o zadržení řidičského průkazu adresovaném správnímu orgánu I. stupně. Je tudíž zřejmé, že uvedené informace byly obsahem spisové dokumentace.
19. Ve vztahu k namítaným nedostatečným skutkovým zjištěním ohledně toho, zda žalobce odmítl pouze orientační vyšetření (dechovou zkoušku), nebo i odborné lékařské vyšetření, soud uvádí, že je třeba vyjasnit otázku, zda z hlediska naplnění důvodu pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu postačovalo odmítnutí dechové zkoušky žalobcem, či bylo nezbytné, aby zároveň žalobce odmítl i odborné lékařské vyšetření. Pokud by totiž bylo pro naplnění zákonného důvodu postačující odmítnutí orientačního vyšetření (dechové zkoušky), pak by postrádalo smysl zjišťovat skutkový stav v tom směru, zda navíc žalobce odmítl i odborné lékařské vyšetření. Soud konstatuje, že žalobcem v odvolání zmiňovaná judikatura ani soudu známá judikatura výslovně neřeší nastolenou otázku. V § 5 odst. 1 písm. f) a v § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu je uváděno odmítnutí vyšetření podle zvláštního právního předpisu, aniž by bylo specifikováno, o jaké konkrétní vyšetření se jedná. Postup při provádění vyšetření (orientačního i odborného lékařského) vyplývá z § 20 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, přičemž v § 20 odst. 2 je explicitně uvedeno, že při odmítnutí orientačního vyšetření se provede odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného je zřejmé, že pokud žalobce odmítl na výzvu policisty podrobit se orientačnímu vyšetření, byl policista ze zákona povinen vyzvat žalobce, aby se podrobil odbornému lékařskému

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyšetření. V praxi může nastat například situace, kdy určitá osoba z určitých důvodů nesouhlasí s provedením orientačního vyšetření (např. formou dechové zkoušky). V takovém případě je však třeba zjistit, zda je uvedená osoba ochotná podrobit se odbornému lékařskému vyšetření. Pokud by totiž osoba sice odmítla dechovou zkoušku, ale byla ochotna absolvovat odborné lékařské vyšetření, tak by dle názoru soudu nebyl důvod k zadržení řidičského průkazu dle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu a nebylo by možné hledět na takovou osobu, jako by byla pod vlivem alkoholu (§ 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek). Soud proto dospěl k závěru, že skutkové zjištění, zda žalobce odmítl odborné lékařské vyšetření, má význam pro posouzení naplnění zákonného důvodu pro zadržení řidičského průkazu.

20. Soud konstatuje, že obsahem správního spisu je pouze několik listin, přičemž pro posouzení skutkového stavu má z obsahu správního spisu význam pouze Potvrzení o zadržení řidičského průkazu a výše zmiňované oznámení policejního orgánu o zadržení řidičského průkazu adresované správnímu orgánu I. stupně. Jak již soud uváděl výše, v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu je uvedeno pouze odmítnutí dechové zkoušky, nikoli odmítnutí odborného lékařského vyšetření. Ve zmíněném oznámení o zadržení řidičského průkazu je uvedeno, že žalobce „*se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu (zákon číslo 65/2017 Sb.)*“. Z uvedeného textu není soudu zřejmé, zda se jedná pouze o odmítnutí orientačního vyšetření (dechové zkoušky), nebo i o odmítnutí odborného lékařského vyšetření. Dále je v textu zmíněného oznámení k popisu skutku uvedeno: „*Řidič na místě po výzvě odmítl dechovou zkoušku přístrojem Dräger, dále odmítl provedení vyšetření od výjezdu ZZS Litvínov.*“ Soud konstatuje, že zkratka ZZS zjevně označuje zdravotnickou záchrannou službu. Není však jasné, jaké konkrétní vyšetření měl žalobce odmítnout, zda se jednalo o odborné lékařské vyšetření na alkohol, které je relevantní z hlediska naplnění zákonného důvodu pro zadržení řidičského průkazu dle § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu, či zda odmítl jiný druh vyšetření. Vzhledem k tomu, že se jednalo o výjezd zdravotnické záchranné služby, nabízí se možnost, že žalobci bylo lékařem nabídnuto vyšetření, zda neutrpěl nějaké zranění v souvislosti s dopravní nehodou, což mohl žalobce odmítnout. Ovšem odmítnutí takového vyšetření (za účelem zjištění zdravotních následků dopravní nehody) by pochopitelně nebylo zákonným důvodem pro zadržení řidičského průkazu.
21. Soud konstatuje, že oznámení o zadržení řidičského průkazu je de facto úřední záznam, který nemá větší důkazní hodnotu než například Potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Naproti tomu ani Potvrzení o zadržení řidičského průkazu není jediným důkazem, ze kterého lze zjistit důvod zadržení řidičského průkazu žalobce. Soud proto nesouhlasí se žalobcem, že by bylo třeba při skutkových zjištěních ohledně důvodu zadržení řidičského průkazu vycházet pouze z Potvrzení o zadržení řidičského průkazu a nikoli jiných důkazů. Za popsaného stavu s přihlédnutím ke skutečnosti, že v Potvrzení o zadržení řidičského průkazu bylo uvedeno pouze odmítnutí dechové zkoušky žalobcem, vyvstávají pochybnosti o tom, zda žalobce byl skutečně vyzván k tomu, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření. Soud proto přisvědčuje žalobci, že žalovaným zjištěný skutkový stav nemá oporu ve správním spise.
22. Soud proto pro výše popsanou vadu řízení zrušil napadené rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise, přičemž bude třeba provést zásadní doplnění dokazování. Soud zároveň rozhodl dle § 78 odst. 4 o vrácení věci žalovanému k dalšímu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řízení, kdy žalovaný bude vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). S ohledem na zásadu minimalizace zásahů soudu do správních rozhodnutí a s přihlédnutím ke zjištěným nedostatkům nepovažoval soud za potřebné rušit i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak se toho domáhal žalobce, když nápravu může zajistit sám žalovaný.

23. V dalším řízení bude třeba doplnit dokazování o výsledky policistů zasahujících při dopravní nehodě, po které byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Tito policisté se budou moci vyjádřit k průběhu kontroly žalobce a to zejména, zda byl žalobce vyzván k tomu, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření. Zároveň se budou moci vyjádřit k obsahu oznámení o zadržení řidičského průkazu a k tomu, o jaké žalobcem údajně odmítnuté vyšetření zdravotnickou záchrannou službou se jednalo. Připadá v úvahu také důkaz záznamem (zápisem) z předmětné události od Zdravotnické záchranné služby Litvínov, která na místě zasahovala, kdy je možné, že v zápisu budou informace o tom, jaké vyšetření bylo žalobci nabízeno a jaké vyšetření odmítl.
24. Soud se dále zabýval náklady řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 5. února 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.